

Schimbările climatice ne privesc pe toți, iar instituțiile financiare trebuie să colaboreze îndeaproape cu industriile pentru a accelera acțiunile

- Identificarea tendințelor poate ajuta instituțiile financiare să se pregătească mai bine pentru a sprijini fiecare industrie
- Există numeroase provocări pentru finanțarea diverselor inițiative sectoriale, dar apar soluții
- Serviciile financiare își îndreaptă privirile către COP27[1] și explorează noi oportunități de finanțare

În cadrul summitului COP26, din noiembrie 2021, peste 450 de instituții financiare s-au angajat să alinieze un capital de 130 de miliarde de USD la obiectivele Acordului de la Paris, până în 2050. Acest lucru va necesita investiții de 32 de miliarde de USD într-o serie de sectoare și zone geografice, până în 2030 – peste costul finanțării *business as usual* pentru organizațiile în tranziție. Este clar că nicio organizație sau industrie nu poate rezolva singură problema: schimbările climatice sunt treaba tuturor, iar instituțiile financiare vor trebui să colaboreze îndeaproape cu o serie de industrii pentru a accelera acțiunile.

Înțelegerea detaliată a căilor de tranziție specifice fiecărui sector devine esențială pentru capacitatea industriei financiare de a transforma ambiția climatică în acțiuni climatice care să protejeze și să creeze valoare pentru societate, planetă și companii. Astfel, se pot identifica

activitățile de tranziție actuale și viitoare ale clienților, precum și a cerințele de finanțare și a riscurile asociate care trebuie gestionate. Firmele financiare vor fi echipate pentru a sprijini companiile și proiectele într-un mod care să rezolve cele mai presante nevoi de decarbonizare ale acestora.

În perioada premergătoare COP26, EY a publicat un document în care a examinat posibilele căi de tranziție pentru trei sectoare economice cheie – transportul maritim, energiile regenerabile și vehiculele electrice – împreună cu unii dintre factorii asociați care vor permite instituțiilor financiare să le satisfacă nevoile. În preambulul apropiatei reuniuni COP27, explorăm căile de tranziție pentru alte trei sectoare economice cruciale: agricultura, bunurile de consum și tehnologia.

Agricultura – un sector care recunoaște nevoia de schimbare, dar se confruntă cu provocări majore în ceea ce privește implementarea

Relația imuabilă dintre agricultură și natură face ca această industrie să fie foarte conștientă de necesitatea tranziției. Cu toate acestea, agricultura este o industrie extrem de variată și fragmentată, cu o gestionare complexă și proprietarii care se întind adesea pe mai multe generații. În plus, dependența de geografia și resursele locale, fac ca inițiativele de tranziție să fie variate, complexe și unice – la fel și cerințele sale de finanțare.

Context

Unele dintre cele mai notabile caracteristici ale industriei agricole sunt:

- Activități fragmentate, la scară relativ mică, cu mari variații în ceea ce privește utilizarea terenurilor – arabil, pomicol, zootehnic, biocombustibili, energie regenerabilă etc.
- Grad ridicat de implicare a guvernului prin inițiative

politice, subvenții și tarife

- Tulburări geopolitice, de la Brexit, la pandemia COVID-19 și războiul din Ucraina
- Control limitat asupra prețurilor inputurilor (din cauza factorilor globali) și a prețurilor de producție (din cauza puterii angrosiștilor și a supermarketurilor).

Tendințe actuale

Sectorul se confruntă cu mai multe tendințe majore, în timp ce încearcă să abordeze schimbările climatice și alte riscuri de mediu, inclusiv:

- Creșterea angajamentului între guverne și organismele industriale, pe măsură ce fermierii și politicienii identifică strategii pentru a crește securitatea alimentară, protejând în același timp mediul înconjurător
- Reglementarea tot mai extinsă a tehnicilor agricole și a inputurilor, cum ar fi îngrășămintele chimice
- Creșterea presiunii din partea supermarketurilor și a altor părți din lanțul de aprovizionare, pentru a dezvolta produse mai ecologice, susținute de o mai mare diligență
- Dorința tot mai mare a fermierilor de a vorbi cu o singură voce în ceea ce privește problemele de mediu, de a se coordona mai eficient și de a împărtăși informații și inovații în materie de durabilitate
- Schimbări accelerate în alimentația consumatorilor, datorită unor alegeri precum veganismul și dorința de a avea o amprentă de carbon mai mică.

Inițiative de tranziție

Pentru a-și reduce emisiile și a limita alte riscuri de mediu, fermele trebuie, de obicei, să urmărească mai multe inițiative. Unele dintre cele mai frecvente sunt:

- Reducerea amprentei ecologice a inputurilor, cum ar fi

- hrana pentru animale și îngrășămintele chimice
- Combinarea culturilor arabile cu arbori și/sau alte plante. O astfel de combinație creează un ecosistem care sporește sustenabilitatea sistemului agricol
  - Îmbunătățirea conservării solului prin tehnici mai bune. În cele din urmă, acest lucru crește randamentul culturilor și permite utilizarea de mai puține îngrășăminte, evitând/reducând astfel emisiile de carbon
  - Vânzarea de credite de carbon unor terțe părți pentru a-și compensa emisiile. Acestea sunt create cel mai adesea prin practici agricole sau forestiere, deși aproape orice proiect care reduce, evită, distruge sau captează emisiile poate genera un credit
  - Modernizarea echipamentelor prin investiții în vehicule electrice sau în utilaje mai eficiente
  - Utilizarea tehnologiilor inteligente, cum ar fi automatizarea sau Internetul obiectelor (IoT), pentru a crește productivitatea și eficiența – de exemplu, prin îmbunătățirea prelevării de probe de sol sau a datelor meteorologice în timp real
  - Decarbonizarea livrărilor ulterioare în parteneriat cu clienții
  - Îmbunătățirea raportării clienților – de exemplu, prin utilizarea unor noi instrumente online pentru a capta, a aloca și a raporta datele privind emisiile.

Provocări și soluții de finanțare

Diversitatea inițiativelor de tranziție din agricultură creează o gamă largă de cerințe, provocări și soluții de finanțare.

Două domenii evidente de necesitate sunt finanțarea activelor pentru vehicule și utilaje noi și finanțarea proiectelor pentru investiții, precum producția de energie regenerabilă. Cu toate acestea, multe exploatații agricole funcționează la o scară mai mică decât marile corporații cu care instituțiile financiare sunt obișnuite să lucreze. Nici ofertele financiare

convenționale pentru întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri) nu sunt, de obicei, adaptate agriculturii. Alte complicații pot include asigurarea sustenabilității clauzelor, obținerea de date fiabile de subscriere și evaluarea terenurilor și a altor garanții.

Deși există firme financiare cu expertiză agricolă, apare acum oportunitatea de a dezvolta produse și servicii axate pe agricultură. Astfel, instituțiile care au relații de-a lungul întregului lanț de aprovizionare ar putea să își folosească poziția ca platformă pentru unificarea standardelor, pentru a face finanțarea mai eficientă și mai accesibilă și pentru a îmbunătăți standardele de raportare „de la fermă la consumator”. Fermierii – în special micii fermieri – pot fi, de asemenea, instruiți pentru a crește randamentul culturilor și pentru a ajunge la practici adecvate de sustenabilitate.

Bunuri de larg consum – o industrie care se străduiește să se schimbe sub privirea atentă a unei noi categorii de clienți exigenți

Sectorul este dominat de firme multinaționale și de produse globale, dar jucătorii mai mici și variațiile locale sunt, de asemenea, importante. Brandingul este esențial, firmele fiind presate de consumatori să reducă emisiile și poluarea. Obiectivele de tranziție variază de la modernizarea fabricilor și a flotelor de distribuție, până la provocări mai complexe, cum ar fi dezvoltarea de noi forme ecologice inovatoare de ambalaje.

Context

Unele dintre cele mai notabile caracteristici ale industriei bunurilor de consum sunt:

- Vulnerabilitatea la sentimentele consumatorilor, având în vedere posibilitatea de a fi rapid substituite și legătura puternică dintre opiniile personale și deciziile de cumpărare

- Un amestec de produse standardizate, disponibile la nivel mondial și altele adaptate la cererea și preferințele locale
- Marje de profit înguste, ceea ce înseamnă că realizarea unei scalări este crucială pentru aprovizionare, producție și distribuție
- Importanța vitală a brandingului, ambalajul fiind un element crucial, alături de produsele în sine, prețul și disponibilitatea acestora.

Tendențe actuale

Sectorul se confruntă cu mai multe tendințe, pe măsură ce încearcă să abordeze schimbările climatice și alte riscuri de mediu, inclusiv:

- Consumatorii din întreaga lume sunt din ce în ce mai dispuși să își modifice deciziile de cumpărare din cauza preocupărilor legate de mediu și a altor aspecte legate de durabilitate. Cu toate acestea, acest lucru variază foarte mult în funcție de generații, regiuni geografice și piețe locale
- Așteptările tot mai mari ale publicului ca întreprinderile de bunuri de consum (și marii comercianți cu amănuntul) să preia inițiativa în ceea ce privește recunoașterea și abordarea proactivă a eșecurilor istorice în materie de mediu
- Creșterea îngrijorării consumatorilor cu privire la poluarea cu plastic, care va face ca în curând ambalajele nereciclabile sau nebiodegradabile să devină inacceptabile. Cea mai mare provocare este reprezentată de plasticul flexibil, care este mai greu de reciclat decât alte categorii, din cauza straturilor sale multiple, a flexibilității și a nivelului ridicat de contaminare
- Vulnerabilitatea crescândă la acuzațiile de *greenwashing*, cu riscurile de reputație și de branding aferente

- Disponibilitatea tot mai mare a guvernelor și a organismelor publice de a reglementa ambalajele bunurilor de consum prin interdicții, taxe și alte stimulente.

Inițiative de tranziție

Unele dintre cele mai frecvente inițiative urmărite de companiile producătoare de bunuri de consum pentru a reduce riscurile de mediu sunt:

- Îmbunătățirea amprentei de carbon a inputurilor, în parteneriat cu furnizorii, inclusiv a produselor de origine animală și vegetală, a produselor chimice și a materialelor sintetice
- Îmbunătățirea eficienței și a profilului de mediu al proceselor de fabricație
- Reducerea amprentei de carbon a livrărilor ulterioare către comerțanții cu amănuntul în parteneriat cu distribuitorii
- Asumarea unor angajamente de reducere a utilizării plasticului, de creștere a reutilizării și reciclării și de inovare în materie de ambalaje – de exemplu, prin utilizarea mai frecventă a materialelor biodegradabile.

Provocări și soluții de finanțare

Unele dintre cerințele de finanțare ale industriei sunt relativ simple, cum ar fi necesitatea de a finanța construcția sau închirierea de noi instalații de producție mai ecologice și mai eficiente.

Alte nevoi de finanțare sunt mai complexe, dar oferă instituțiilor financiare potențialul de a valorifica relațiile existente de-a lungul lanțului valoric – de exemplu, prin finanțarea și asigurarea unor soluții de transport mai ecologice în parteneriat cu furnizorii, distribuitorii și comerțanții cu amănuntul.

Un al treilea domeniu – finanțarea tranziției ambalajelor pe o bază mai durabilă – este mult mai dificil. Acest lucru se datorează, în parte, naturii costisitoare și nedovedită a noilor tehnologii, cum ar fi reciclarea chimică și ambalajele bio-derivate. Acest lucru, împreună cu necesitatea de a respecta cerințele de reglementare locale, face dificilă alegerea unui domeniu pentru investiții pe scară largă.

Finanțarea ambalajelor inovatoare este, de asemenea, dificilă din cauza necesității de a dezvolta sisteme de reciclare în circuit închis și a importanței pe care o are disponibilitatea consumatorilor de a-și asuma responsabilitatea pentru eliminarea deșeurilor. Rezolvarea acestor provocări financiare va necesita probabil parteneriate complexe și inovatoare care să implice organizații non-profit, guverne, universități, consumatori, autorități de reglementare și concurenți.

Tehnologie – cu buzunare adânci și o înclinație spre risc, mișcările îndrăznețe sunt caracteristice acestei industrii

Deși există provocări semnificative de depășit în industria de tehnologie, în special în ceea ce privește modul în care sunt răcite activele tehnologice, există soluții preconizate pentru aceste probleme (de exemplu, în ceea ce privește utilizarea, cum ar fi progresele în domeniul stocării datelor pentru a necesita mai puțină energie și, odată cu aceasta, mai puțină răcire, sau inovația în ceea ce privește abordările de răcire care utilizează metode naturale), iar industria tehnologică este relativ bine plasată pentru a executa astfel de planuri. Majoritatea subsectoarelor prezintă o mână de companii de top cu buzunare adânci și o cultură puternică a inovării. Unele obiective – cum ar fi o producție mai ecologică – sunt cunoscute și de alte industrii. Cu toate acestea, firmele de tehnologie urmăresc planuri de ultimă oră pentru a reduce emisiile, poluarea și cerințele energetice.

Context

Unele dintre cele mai notabile caracteristici ale industriei tehnologice globale sunt:

- Fiecare subsector – comerțul cu amănuntul online, social media, căutare, cloud, fabricarea de dispozitive – este dominat de un număr mic de hiper-scalatori globali
- Companii foarte lichide, finanțate prin marje puternice și fluxuri de numerar pozitive, cu buzunare adânci pentru investiții
- Niveluri ridicate de investiții în cercetare și dezvoltare și o cultură puternică a inovării
- Un rol crucial ca facilitator al inovației și al schimbării în alte industrii, inclusiv facilitarea tranziției globale.

Tendințe actuale

Sectorul se confruntă cu mai multe tendințe majore în încercarea de a aborda schimbările climatice și alte riscuri de mediu, printre care:

- O nevoie tot mai mare de a echilibra inovarea continuă și rapidă cu o mai mare sustenabilitate și riscuri de mediu mai mici – de exemplu, atunci când se dezvoltă rețelele 5G și se construiesc rețelele 6G
- O presiune tot mai mare din partea consumatorilor și a altor părți interesate pentru a reduce amprenta de carbon a serverelor cloud și a altor activități cu consum mare de energie
- Niveluri mai mari de intervenție guvernamentală într-o gamă largă de domenii, inclusiv în ceea ce privește acoperirea rețelei, confidențialitatea datelor, poluarea, antitrustul și știrile false.

Inițiative de tranziție

Firmele de tehnologie urmăresc inițiative de mediu într-o serie de domenii-cheie. Unele sunt foarte asemănătoare cu cele din alte industrii, dar altele sunt unice și mai orientate

spre viitor:

- Îmbunătățirea profilului de mediu și a eficienței instalațiilor de producție și a operațiunilor zilnice
- Obligația ca principalele materii prime de fabricație, cum ar fi pământurile rare, să fie obținute în mod etic, reducând la minimum emisiile de gaze cu efect de seră și poluarea mediului înconjurător
- Îmbunătățirea ratei de reciclare a dispozitivelor vechi sau nedorite
- Explorarea unor abordări inovatoare pentru reducerea consumului de energie și a emisiilor de carbon ale centrelor de servere – cum ar fi amplasarea acestora în adâncul oceanului pentru a exploata răcirea naturală
- Utilizarea progreselor de ultimă oră în domeniul chimiei pentru a reduce impactul asupra mediului al fabricării dispozitivelor.

Provocări și soluții de finanțare

Unele dintre cerințele de finanțare ale firmelor de tehnologie – cum ar fi finanțarea investițiilor în noi linii de producție și în alte infrastructuri operaționale – sunt relativ convenționale.

Alte cerințe, cum ar fi finanțarea cercetării și dezvoltării de ultimă oră, au caracteristici mai de nișă – de exemplu, este dificil să finanțezi cercetarea prin îndatorare. De asemenea, inovațiile pot ridica probleme de înțelegere pentru instituțiile financiare, ceea ce face mai dificilă identificarea și organizarea de finanțări adecvate. Pe de altă parte, multe companii tehnologice aleg să finanțeze aceste activități pe plan intern.

Un alt factor pe care instituțiile financiare trebuie să îl monitorizeze este posibilitatea ca anumite elemente ale industriei de tehnologie să fie vulnerabile la fluctuațiile de opinie și la prejudicii de reputație, dacă sunt percepute ca

fiind necorespunzătoare pentru consumatori – așa cum s-a văzut în cazul prăbușirii recente a unor afaceri cu criptomonedele.

Cristian Cârstoiu, Partener, Consultanță, EY România: „Având în vedere presiunea economică în creștere, coroborată cu așteptările acționarilor și ale consumatorilor pentru o strategie sustenabilă, multe firme de tehnologie se lansează în proiecte îndrăznețe, care ar putea stabili normele pentru viitor. Reproiectarea de la zero a planurilor de fabricație a operațiunilor zilnice, aprovizionarea etică cu materii prime, răcirea naturală -utilizarea apei din adâncurile oceanului – sau îmbunătățirea reciclării propriilor instrumente sunt câteva dintre inițiativele de mediu care sunt luate, însă finanțarea acestora este o problemă cu care mulți alții, jucători mai mici din domeniul tehnologiei, trebuie să se confrunte. Cea mai recentă analiză a [EY Future Consumer Index](#) relevă diferențe între abordarea adoptată de piețe precum SUA, Australia sau Scandinavia, cu decizii extrem de localizate, bazate pe reglementări, accesul la finanțare și preferințele consumatorilor”.

Concluzie

Aceste analize sunt instantanee simplificate. Realitatea este mult mai complexă, iar căile de tranziție vor evolua continuu, ca răspuns la condițiile în schimbare și la opiniile părților interesate. De exemplu, cel mai recent EY Future Consumer Index arată că tipul de consumatori „planeta întâi” câștigă teren, chiar dacă creșterea prețurilor la alimente și energie înseamnă că accesibilitatea rămâne principala prioritate a consumatorilor pe piețe precum Scandinavia, Australia și SUA. Indicele relevă, de asemenea, decalaje semnificative între intențiile și acțiunile consumatorilor în materie de sustenabilitate.

Devine esențial ca instituțiile financiare care urmăresc să își îndeplinească angajamentele de zero net să fie curioase în ceea ce privește știința mediului, să înțeleagă circumstanțele

și provocările din diferite sectoare și să aplice aceste cunoștințe și această perspectivă în strategia și operațiunile lor.

[1] Conferința Națiunilor Unite privind schimbările climatice din 2022, denumită mai frecvent „COP27”, va fi cea de-a 27-a conferință a Națiunilor Unite privind schimbările climatice, care va avea loc în perioada 6-18 noiembrie 2022 la Sharm El Sheikh, Egipt.